

Výzva na predloženie zámerov k Zmenám a doplnkom územno-plánovacej dokumentácie

Mesto Tisovec v roku 2015 pristúpilo k aktualizácii územno-plánovacej dokumentácie (ďalej len ako „ÚPD“). Z verejných hovorov vyplynuli požiadavky občanov, na základe ktorých bolo vypracované zadanie pre obstaranie služieb spojených s vypracovaním zmien a doplnkov ÚPD. Spracovateľom aktualizácie ÚPD je spoločnosť eRStar, s.r.o., ktorá bola úspešným uchádzačom v rámci vykonaného verejného obstarávania.

Celý proces vypracovania zmien a doplnkov prešiel mnohými fázami. V súčasnosti sa mesto Tisovec nachádza v záverečnej fáze procesu vypracovania Zmien a doplnkov č. 2 ÚPD. Jednou z nich bolo vyhodnotenie pripomienok. Dňa 20.02.2017 sa uskutočnilo vyhodnotenie pripomienok k Zmenám a doplnkom č. 2 ÚPD. Okrem pripomienok inštitúcií bola vznesená pripomienka zo strany občanov. Zástupcovia občanov namietali, že v súčasnom návrhu zmien a doplnkov č. 2 nie sú zapracované požiadavky občanov, ktoré boli doručené MsÚ dňa 27.5.2015. Občania listom okrem iného požadovali, aby v ÚPD boli vyznačené územia ako územia s možnosťou rozvoja v oblasti agroturistiky a cestovného ruchu. Listom do dňa 17.10.2016 občania žiadali vyznačiť a popísať tieto územia aj v grafickej a textovej časti ÚPD. Spracovateľ ÚPD tejto požiadavke nevyhovet z dôvodu, že k spracovaniu požiadavky potreboval konkrétne informácie k predmetu a účelu využívania jednotlivých oblastí.

Pred tým ako sa spustí proces aktualizácie ÚPD (Zmeny a doplnky č. 3) je potrebné poznať konkrétne zámery, ktoré by v budúcnosti mohli byť realizované v jednotlivých územných častiach. Predložené zámery budú postúpené ŠOP NP Muránska Planina a Okresnému úradu Rimavská Sobota - pozemkovému a lesnému odboru na vydanie predbežného stanoviska. Zámery, ku ktorým uvedené orgány predložia podporné stanovisko budú predstavovať zadanie pre Zmeny a doplnky č. 3.

Predložený zámer musí obsahovať:

- účel využitia územia (poľnohospodárstvo, agroturistika, rekreácia, alebo kombinácia);
- potreba výstavby budov vyznačených v situačnej mape;
- kapacita zvierat;
- kapacita pre návštevníkov;
- názov lokality;
- parcelné čísla, na ktorých by sa mal realizovať zámer;
- celková výmera parcely a časť výmery parcely, na ktorej by sa mal realizovať zámer (z 1 ha celkovej výmery parcely sa využije napríklad 350 m² na realizáciu zámeru);
- zakreslenie v situačnej mape s vyznačením územia, na ktorom by sa mal realizovať zámer;
- kontaktné údaje (adresa, telefónne číslo, e-mail).

Uvedené zámery je potrebné predložiť v písomnej forme najneskôr do 31.08.2017 nasledovným spôsobom:

- poštou na adresu Mestského úradu v Tisovci;
- osobne do podateľne Mestského úradu v Tisovci;
- elektronicky na adresu info@tisovec.com (naskenovaný dokument).

Za spoluprácu Vám vopred ďakujeme.

Bc. Tibor Tokár

prednosta MsÚ

NOC MÚZEU

Pozývame Vás na netradične strávený večer v Rodnom dome Dr. Vladimíra Clementisa pri príležitosti akcie NOC V MÚZEU dňa 20. mája 2017.

Tento rok venujeme kuchyniam starých materí, preto sa obraciame na vás s prosbou o zapožičanie starých kuchárskych kníh, vyšívanych kuchynských násteniek či starého vybavenia kuchyne a pod.

Exponáty môžete prineŕ do našej knižnice do 18. mája.

Ďakujeme.

KONCERT ALEXANDROVCOV V BREZNE

Dňa 1. júna 2017 bude v Brezne koncert Alexandrovcov. Pre všetkých záujemcov sme vybavili autobus v cene 3,- €/1 osobu, ktorý bude pristavený na autobusovej stanici v Tisovci o 17:00 hod. V prípade záujmu sa nahláste v našej knižnici alebo na tel. čísle: 047/54 93 264 do konca mája.

POZVÁNKA NA DEŇ DETÍ

Mesto Tisovec, Komisia a oddelenie kultúry a športu pripravujú aj tento rok netradičné putovanie tisovským chotárom pri príležitosti Medzinárodného dňa detí, v sobotu 27. mája 2017. Bližšie informácie budú zverejnené na web stránke mesta a na plagátoch.

Okienko stavebnej komisie

V minulosti (ešte aj v súčasnosti) dochádzalo k necitlivým prestavbám budov, ktoré sa prispôbovali novému účelu. Veľakrát to boli historicky cenné budovy, ktorých pôvodná krása sa zachovala len na fotografiách. S odstupom času práve fotografia napomohla zreštaurovať budovy a navrátiť im podobu historickej hodnoty. Veľakrát sa podarí vzhľad budovy zlepšiť (ale aj pokaziť) (ne-)vhodným farebným riešením. Pôvodná tisovská fara (dnes - predajňa kníh, infocentrum) bola niekoľkokrát nevhodne prestavaná, pričom jej vzhľad v súčasnosti pomohlo vhodné a vyvážené farebné riešenie od Mgr. Kataríny Hutkovej. Je to dobrá ukážka a vzor riešenia exteriéru pre majiteľov iných historických budov. Ďakujeme!

Čas plynie a nevráti, čo vzal, zostali len spomienky a žiaľ.

Dňa 29. apríla 2017 uplynulo dlhých 10 rokov odvtedy, čo nás opustil drahý manžel, otec a dedko **Milan Boháčik**. S úctou a láskou naňho spomína celá rodina – manželka, dcéra a synovia s rodinami.

PEDIKÚRA KETY

JAR A LETO JE PRED DVERAMI
PEDIKÚRA KETY PONÚKA
SVOJE SLUŽBY OD MARCA 2017.

V PONÚKE AJ DARČEKOVÉ POUKÁŽKY.

V PRÍPADE ZÁUJMU KONTAKT NA
DOHODNUTIE 0908599576

Inzercia

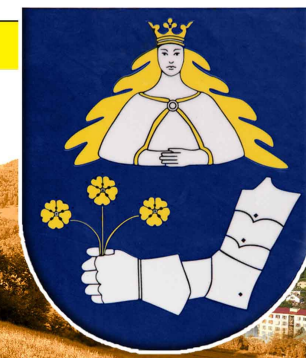
Predám rodinný dom v Tisovci. Cena dohodou.

Predám záhradu v Tisovci, výmera 1100 m², vhodná aj ako stavebný pozemok. Cena dohodou 0918150437

Predám rodinný dom so záhradou a dvorom v Hnúšti- Likieri. Cena dohodou 0918828368

Predám 4-izbový byt na Jesenského ulici

Cena: 15 000.00 €
Kontakt: 0918598664

TISOVSKÝ MESAČNÍK

www.tisovec.com

Pripomienka ukončenia II.svetovej vojny

Oslavy Dňa víťazstva nad fašizmom sa v našom meste konali 9. mája 2017 na Námestí Dr. Vladimíra Clementisa. Deň víťazstva nie je obyčajným dňom – je to výnimočný deň. Je to pripomienka obyčajných a zároveň výnimočných ľudí. Mnohí mladí tento deň vnímajú obyčajne, alebo ho nevnímajú vôbec. Tieto udalosti sú pre nich nezaujímavé, či nepotrebné. Z roka na rok ubúda tých, ktorí žili a žijú plní spomienok zlých a nezabudnuteľných, ubúdajú ich svedectvá, stávajú sa z nich len čísla a konštatovania. Je preto potešiteľné, že spomínať na obeť druhej svetovej vojny a vzdať im poctu prišli okrem zástupcov samosprávy aj žiaci a pedagógovia miestnych škôl ako i občania mesta. Zaznela hymna Slovenskej republiky a program tohto roku zabezpečila Stredná odborná škola v Tisovci. Delegácia predstaviteľov mesta a Slovenský zväz protifašistických bojovníkov si v mene všetkých uctili pamiatku osloboditeľov kvetmi i sviečkami, ktoré položili k Pamätníku SNP.

Pamätajme na našich bojovníkov, na vojakov bojujúcich ďaleko od svojich domovov, na partizánov a vojakov v horách, na ženy, ktoré im pomáhali, na deti, ktoré predčasne dospeli. Pamätajme na bolesť a na slzy, ktoré nám darovali slobodu a mier.

MÁJ, MÁJ, ZELENÝ

Ej, háje, háje, zelenie háje, tisoovskí mládenci stavajú máje. Máje staviame, domy hradíme, tisoovským dievkam radosť robíme.

Máj (mája, háj, hájik) je pôvodne mladý stromček, najčastejšie smrekový, jedľový, prípadne sosnový alebo brezový, ktorý mal symbolický význam a bol výrazom prírodného mýtu o boji zimy s jarou, smrťou so životom; symbol na jar sa obnovujúcej prírody. Takmer u všetkých národov bolo zvykom nosiť máje na začiatku jari alebo leta v slávnostnom sprievode po dedine za spevu starodávnych obradných piesní ospevujúcich tvorivú silu

prírody a pri tanci prejavujúcom radosť z víťazstva jari na zimou. Často sa máje rozlične ozdobovali, najmä pestrými stužkami, farebnými papiermi a podobne. Tradícia stavanja májov sa v súčasnosti vracia do dedín, miest a mestečiek Slovenska. A výnimkou nie je ani naše mesto. V utorok 2. mája nebolo počasie príliš naklonené stavaniam mája, no napriek tomu si našlo cestu do spoločenskej sály MsKS niekoľko desiatok ľudí, ktorí si každoročne prídu pozrieť tradíciu vztýčenia tohto symbolu jari a lásky. A tak trochu netradične kultúrny program, v ktorom sa predstavili a máj stužkami vyzdobili deti zo súborov Mažoretčiat, Mažoretiek, DFS Čičiček

Pripomienka 160. výročia narodenia T. Vansovej

Dňa 23.4.2017 sa v Rimavskej Píle konala slávnosť pripomienky 160. výročia narodenia Terézie Vansovej. Program začal slávnostnými bohoslužbami v evanjelickom kostole, ktoré boli spojené s vystúpením spevokolu zo Zvolenskej Slatiny, rodiska T. Vansovej. Pri pamätníku T. Vansovej sa uskutočnil pietny akt kladenia vencov a kvetov. V kultúrnom dome pripomienka pokračovala krátkym kultúrnym programom, v ktorom ženy z obce pripomenuli páračky, ktoré v čase pôsobenia Vansovcov v Rimavskej Píle prebiehali aj v tamojšej evanjelickej fare. O živote a činnosti T. Vansovej hovorila Mgr. Monika Koncošová. (Príhovor uverejňujeme nižšie. - redakcia) Spoločne sme v tento deň vzdali úctu významnej spisovateľke, osobnosti, žene, ktorá, ako sama napísala, nikdy nechcela byť stredobodom vesmíru, a keď už, tak jej stačilo, že by v ňom mohla byť so svojimi rodičmi, súrodencami, manželom, deťmi a ľuďmi, ktorí jej vstúpia do života. A takou aj napokon bola... Mgr. Monika Koncošová

Vážení hostia!

Dnešný deň tu v Rimavskej Píle patrí spomienke na Teréziu Vansovú. Na ženu, ktorá, ako sama napísala, nikdy nechcela byť stredobodom vesmíru, a keď už, tak jej stačilo, že by v ňom mohla byť so svojimi rodičmi, súrodencami, manželom, deťmi a ľuďmi, ktorí jej vstúpia do života. A takou aj napokon bola... a jej život bol presne taký, aký zvykne byť... naplnený radosťou i bolesťou, šťastím

i smútkom, pokojom i starosťami, hoci ťažko povedať, čoho a kedy bolo viac. Moja Tereza, moja žltá rezeda, krásny kvietok, liečivý poklad, ale aj Tereza Plačko – to sú oslovenia a prezývky, ktoré ju sprevádzali celý život a odrážali okamihy, ktoré ju na ceste životom stretli. Oslovoval ju tak najčastejšie jej manžel Ján Vansa, ktorý si ju odviezol zo Zvolenskej Slatiny ako manželku, keď mala 18 rokov. Vyrastala vo vzdelanej rodine, hlboko veriacej, v dedinke s čulým národným životom. Rástla ako citlivé dieťa, ktoré si občas myslelo, že ho nikto nemá rád a často sa samej seba pýtala: Kto si? Aké je tvoje meno? Marka Netrebasi? Tereza Niktoťanechce? Tereza Plačko? V okamihu vydaja za Jána Vansu verila, že jej život sa naplní vrchovato pocitom šťastia, lásky, pokoja... Jej kroky idú spolu s manželom na Spiš, do Lomničky, kde sa síce hovorilo viac po nemecky ako po slovensky, ale ona si tamojší kraj i ľud zamilovala a spolu s manželom sa tešili z maličkostí: „Och, Tereza, akí sme šťastní pri tej našej chudobe, máme zdravie, dieťa, lásku, dobrú rodinu a napokon i každodenného chlebička... a hlavne svojho Boha...“ Keď tieto slová v jeden večer vyslovil Ján Vansa držiac v objatí svoju Terezu, ešte netušil, k akej tragédii sa schýľuje v rodine. Veľmi sa obaja tešili, že ich najväčší sen sa naplnil, mali svoje dieťa... malého Ľudovíta a Terézia Vansová sa celým svojím srdcom oddala jeho výchove a opatere. Netešili sa však dlho, len pár rokov a ich syn odišiel tam, odkiaľ niet návratu. Fara v Lomničke sa naplnila bolesťou a smútkom... život sa zdal zmarený, Terézia Vansová chcela ísť

a FS Tisovec, prebehol v kultúrnom dome. Nakol'ko si to však sniečko nakoniec rozmyslelo a na tisoovské námestie zoslalo svoje lúče, silní tisoovskí mládenci za sprievodu účinkujúcich i divákov postavili mája pred radnicou. Pestrofarebný a vysoký máj ako symbol krásy, prebúdžajúceho sa života a, samozrejme, lásky vyrástol tak pre potechu všetkých okoloidúcich.

Pod'akovanie patrí Urbariálnej spoločnosti Tisovec za krásny strom, p. Ľubovi Ďurčikovi za dovezienie mája, pracovníkom z MsKS za prichystanie a členom Mestskej polície za doprovodný sprievod pri prevoze mája mestom.

Pokračovanie zo str.2

A hoci Ján Vansa pod ňou často vyznával svojej Tereze lásku a prosil ju: „zabudni, Tereza, na ťažké chvíle v Lomničke. Teraz sme v inom kraji... nie v

studenej Lomničke... začíname znovu žiť... ináč a v inom svete“, nedokázal ju vymaniť z hlbokéj bolesti a smútku. Svoje útočisko nachádzala často v kostolnej veži, v tej, z ktorej Píľania denno-denne počuli zvonit' zvony. Denne do nej odbiehala, tam, kde driemali tri veľké zvony a jeden malý so zvláštnym menom. Píľania ho nazývali „Štenok“. Vraj podľa jeho hlasu, ktorý pripomínal splašený štekot ustrašeného psíka. Ale mal v ňom zvláštnu moc... odháňal mraky, búrku a čiernokňažníka, ktorý prinášal ničivé ľadové krúpy na polička Píľanov... a Terézia verila, že odoznenie aj jej bolesti. Ukrývala sa často aj vo svojej izbičke, ktorú jej manžel pristavil pri budovaní nového včelína. Volala ju „Jaskyňka starého otca Blažeje“ podľa starej povesti, ktorú kedysi čítala. Často v nej sedela obklopená bzučaním manželových včiel, prenikavou vôňou medu a obrazmi osobností národného života – Sládkoviča, Hollého, Kuzmányho a iných. Svojej izbičke zverovala ťažké úvahy a bolesti, ktoré ju aj dlhé roky od synovej smrti neopúšťali.

Jej kroky neraz zneli i farskou záhradou, keď hľadala útechu v jabĺčkach, kvetoch, v jemnej vôni rastlín... Bála sa však cieľ, hoci tušila, že ich život, to je pravá filozofia života a radosti. Spomínala, že práve v záhrade si ju manžel nie raz prítulil na hruď a šepol: „Ťahal som ťa sem, do môjho rodiska... s veľkou nádejou, ale tu, u nás, na Píle, je svet akoby doskami zabitý... akoby tu vždy bol dlhý november...“, ale Tereza nechcela Píľanov haniť, nechcela haniť Pílu, kraj v okolí Rimavy, ľudí, ktorí tu žili po stáročia a v drsnej krajine tak trochu zhrubli na taký spôsob, ako si to neľahký život vyžadoval... hľadala si cestu k nim a postupne ju i nachádzala. Veľkou pomocou jej bola teta Eržika Martinovie, dobrá duša, ktorá jej od prvých dní pomáhala niesť ťažký údel na chudobnej fare v

Rimavskej Píle, bola častým hosťom ich domácnosti a asi najviac zo všetkých tušila, že Terézia zápasí s chorobou, ktorá síce nie je životu nebezpečná, ale s ňou sa nedá žiť šťastný život. Tušila o depresiách „pani kňazovky“, ako Teréziu nazývali domáci a veľmi chcela odpútať ju od ťažkých myšlienok. A keď spoznala Terezinu veľkú lásku k písaniu, viedla ju cestou k píľanským ženičkám, aby spoznávala ich kuchárske recepty, ktoré neskôr uzreli svetlo sveta pod názvom „Recepty prastarej matere“. A písanie sa stalo postupne pre Teréziu útekem z reality. Rozhodla sa robiť to, od čoho ju mnohí odhovarali, písať pre detky i dospelých, písať rozprávky, ako ich sama nazvala, ktoré potešia človeka. Veľkou oporou jej v tejto činnosti bol švager Pavel Emanuel Dobšinský, manžel sestry Adely z neďalekých Drienčan, ktorý ju často povzbudzoval, ale i upozorňoval: „Píš, Tereza. Tá cesta je síce trnitá, krídelká si môžeš popáliť, pozor na pršteky, ale píš! Ale pri tom nikdy nezabúdaj na svoje najkrajšie

povolanie na tomto svete, čiže na starosť o svojich blízkych, o muža Jána, o domácnosť a ľudí v dedine... Ak chceš písať, milá Tereza, tak choď k nim a od nich sa uč.“ Mnohí v dedine si mysleli, že ukrytá v izbičke čaruje, až v jeden deň zasiahla teta Eržika Martinovie so slovami: „Šo to tárate zase, pani kňazovka nečarujú, ale zapisujú rozprávky.“ A pri písaní objavila Terézia v sebe slnko a jeho silu. Tú hľadala a akosi dlho netušila, že v nej drieme a čaká na prebudenie. To bola nová nádej v jej živote a tá nádej bola vzkriesená... prišla v podobe jej diel, ktoré sú dnes naším bohatstvom a prinášajú príbehy plné ľudskosti, skutočného života, príbehy jednoduchosti, ale i ťažkých rozhodnutí. Príbehy o tom, čo zamlčovali ženy, čo tajili pred sebou a celým svetom. A tak nám dala Sirotu Podhradských, Danku a Janka, Jána Vansu, Kľatbu a mnohé iné. A postupne k jej prečítavkam pribudlo slovo emancipovaná. A hoci v tej dobe malo skôr hanlivý význam, dnes už vieme, že práve vďaka jej

emancipovanosti máme významnú osobnosť, spisovateľku i veľkého človeka. A slnko, ktoré dovtedy akosi nechcelo vyuknúť spoza Trstia, sa objavilo v živote Terézie Vansovej ešte raz, veľmi nečakane a v úplne inej podobe... V jeden deň Terézia Vansová z úst malého dievčaťa Ťažka začala vety: „Čia som? Nemám ja matky. Ja som sirota?“ Pre Teréziu bolestné počutie... A vtedy sa opäť začala pýtať: „Kde je môj syn? Oľga nemá viac matky a ja, rovnako osirelá, nemám svojho jedináčka! Obidve sme v ten istý čas osireli, pusto je v mojom srdci, i v nej sa ožýva túžba po matke, zobudená iste pozorovaním, že druhé deti majú matky, a ona nie.“ A Terézia nezaváhala: „Nie Oľga, nie si sirota, milé dieťa, ja ti budem matkou! Ty i ja sa musíme potešiť. Tvoju matku, jej lásku, tú pravú, jedinou, slabu ti nahradi iná, ani moje srdce sa nemôže zaplniť, ty mi nenahradiš môjho milovaného syna, ale budeme tu pre seba...“ A tak do rodiny Vansovcov pribudla chovanica Oľga Vraná a neskôr aj Kornélia Vansová. Vansovci aj v ich spoločnosti prežili v Rimavskej Píle 30 rokov. V roku 1911 sa manželka presťahovali do Banskej Bystrice, sprevádzaní chorobami manžela a nie vždy jeho dobrým psychickým stavom. Terézia Vansová tu ďalej písala a tvorila. A práve v Banskej Bystrici ju stretla ďalšia veľká rana života... prišiel čas nečakane rozlúčiť sa s manželom Jánom Vansom. A napokon v roku 1942 odišla aj Terézia Vansová, žena, ktorá prežila viaceré ťažké rany života, ale postupne sa stala pre blízkych a Píľanov povzbudením vo viere, v odpúšťaní, v láske i v pokore. A asi najlepšie svoju lásku k tomuto kraju a Rimavskej Píle vyjadřila ona sama slovami: „Žila som v kraji, kde sa aj vlci vyzývajú... kde bolesť našla svoje chodníky... ale kde som preživala aj zázračné dni, dni ako v rozprávkach, dni, keď Božie slnko pohládzalo ľudí... a kde som pochopila, že

úžasná chuť medzi sa rodí z trpkých štiav drsnej zeme... A tu som napokon objavila slnko, moje milované slnko.“

Pódium mladých umelcov opäť v Tisovci

Po niekoľkých rokoch sa tisoovská Základná umelecká škola stala opäť organizátorom súťažnej prehliadky žiakov základných umeleckých škôl Gemera, Malohontu, Hontu a Novohradu pod názvom Pódium mladých umelcov. Tentoraz sme privítali komorné zoskupenia klasických a elektronických nástrojov spolu s ľudovými súbormi a to z 9-tich umeleckých škôl. Súťažilo sa v piatich kategóriách a podľa zvládnutia repertoáru a celkového umeleckého dojmu boli komorné zoskupenia zadelované do zlatého, strieborného a bronzového pásma. Túto neľahkú úlohu na seba vzali 2 trojčlenné poroty (jedna za komornú hru a druhá za folklór). Predsedami jednotlivých porôt boli Mgr. Ivo Petřík zo ZUŠ Slovenská Ľupča a Michal Šimko zo ZUŠ Revúca. Výkony boli skvelé a odznelo množstvo rôznorodých skladieb od dua (2 hráči) až po noneto (9 hráčov). Som veľmi rád, že naša škola v silnej konkurencii získala v II. kategórii jedno zlaté

a v V. kategórii jedno strieborné pásmo (zlaté: trio – Laura Tremmelová, Ľubomír Husanica (zobcová flauta), Zara Trnavská (keyboard); pripravili Vojtech Oláh, Milan Matucha;

strieborné: kvarteto – Radoslava Sokolová (husle), Ester Magyarová, Diana Gendová (klavír), Aneta Vetráková (akordeón), pripravila Ľubica Sabová. Gratulujem žiakom aj pedagógom k výbornému výsledku a dôstojnej

reprezentácii našej školy. Zlaté trio umiestnením v zlatom pásme získalo právo účinkovania na Koncerte Víťazov PMU 2017, ktorý sa uskutočnil 5. mája 2017 o 14:00 hodine v Kultúrnom Dome vo Veľkom Krťiši. Chceme sa touto cestou poďakovať primátorovi mesta Petrovi Mináčovi za dôstojné otvorenie súťaže a vecné ceny, ktoré venoval špeciálne pre túto súťaž, Miroslave Kojnokovej za prenatatie priestorov Hudobného salónika, Klubu dôchodcov za prepožičanie ich klubovej miestnosti pre porotu, zodpovednému tímu pedagógov, žiakov a rodičov školy, ktorí túto krásnu akciu pomohli zorganizovať. Želám našim malým umelcom ešte veľa úspešných účinkovaní na prehliadkach PMU a pedagógom veľa tvorivých nápadov pri výbere a nácvikoch súťažného repertoáru.

Mgr. Milan Matucha, riaditeľ ZUŠ v Tisovci

Nesmieme zabudnúť!

Slovensko, ktoré bolo počas svetovej vojny satelitným štátom nacistického Nemecka, patrilo ku krajinám víťaznej koalície už pred vypuknutím SNP. Stalo sa tak vďaka zahraničnému odboju a uznaniu Československa spojeneckými protihitlerovskými mocnosťami za spojeneckú krajinu. 8.mája si pripomíname výročie víťazstva nad fašizmom a koniec 2. svetovej vojny v Európe. Veľký podiel na tom, že sa Slovensko mohlo zaradiť medzi víťazné štáty, má aj Slovenské národné povstanie (SNP). 29.augusta, keď povstalecká armáda na strane antifašistických bola uznaná ako spojenecká armáda víťazov a práve vďaka povstaniu sa po vojne obnovili jeho predvojnové hranice s Maďarskom. Pripomínam, že 10.októbra 1938 bola Viedenská arbitráž, na ktorej

rozhodli o odňatí nášho územia veľmoci – Hitler, Chamberlain, Daladier a Mussolini rozhodli o odstúpení Komárna, Levíc, Lučanca, Rimavskej Soboty, Rožňavy, Košíc (10 390 km²). Treba pripomenúť niektoré nezrovnalosti o konci vojny. Vojna v Európe sa skončila 8.mája 1945, avšak vo svete až o pár mesiacov neskôr, 2.septembra 1945. Rusi však oslavujú víťazstvo nad fašizmom až 9. mája. U nás sa koniec vojny v Európe oslavuje ako pripomienka bezpodmienečnej kapitulácie nemeckej armády podpísanej 7. mája vo francúzskom Remeši, ktorá vstúpila do platnosti na druhý deň – 8.mája. Sovieti však túto kapituláciu neuznali a žiadali nový podpis kapitulácie za ich účasti. Tá bola spravodlivo podpísaná zástupcami 4 spojeneckých mocností a Nemecka v Berlíne niekoľko minút po polnoci 9. mája

1945 a tento deň je dodnes pre Rusov dňom víťazstva nad fašistickým Nemeckom. 9.máj sa spája aj s oslobodením Prahy sovietskou armádou a zavŕšením oslobodenia celého Československa. Tragické udalosti ešte neskončili, po Prahe ustupujúce jednotky odmietajúce zložiť zbrane sa zhromažďovali v obciach Slivice, Milín, Čimelice, za každú cenu chceli uniknúť Červenej armáde do americkej zóny za demarkačnú zónu. Kapitulácia bola už vyhlásená. Červená armáda, ukrajinské jednotky po bitke dňa 12. mája 1945 a obkolesené nepriateľské vojská podpísali kapituláciu. Veliteľ SS a veliteľ Waffen SS sa hneď zastrelili!
Jaroslav Pavlikovský

POĎAKOVANIE

Radi by sme aj takouto cestou poďakovali pracovníčke v mestskej knižnici-pani Kojnokovej, za ochotu obohatiť a rozšíriť obzor deťom zo skupiny Motýlik. Pani Kojnoková sa pomocou prezentácie a besedy snažila priblížiť deťom „Ako vzniká kniha“ a život najznámejších spisovateľov. Predstavila autorov známych riekaniak a básničiek. Pani Kojnoková si pre deti pripravila otázky, na ktoré vedeli pozitívne odpovedať. Deti prezentácia zaujala, celá atmosféra bola príjemná, na tvárach im bolo vidieť radosť a šťastný výraz. Pri odchode od detí dostala poďakovanie v podobe úprimného objatia :-D
pracovníčka detského domova Škovránok, skupina Motýlik, Tisovec

Žijeme si tu spokojne. Starajú sa o nás dobré tety, a keď môžu, pomôžu nám aj cudzí ľudia. Tak to bolo aj teraz....Potrebovali sme s kamarátkou špeciálne matrace, a tak nám opäť pomohli dobrí ľudia z Pomocnice -darovali nám ich. Chceme im poďakovať a zaželať im všetko dobré!

Oznámenie

Triedený zber komunálnych odpadov s obsahom škodlivín (nebezpečné odpady) sa bude konať dňa 19.05. 2017 (v piatok).

ULICA	UMIESTNENIE ZASTÁVKY	ČAS
Partizánska	na parkovisku pri RZP	12.00 – 12.20
Partizánska	pri "Srdiečku"	12.30 – 12.50
Hviezdoslavova	na parkovisku oproti SAD - Rimava	13.00 – 13.20
Hviezdoslavova	pri r. d. 1105 - Slávča	13.30 – 13.50
Muránska	pod žel. mostom	14.00 – 14.20
Francisciho 804	na parkovisku	14.30 – 14.50
Jesenského	pri garážach	15.00 – 15.20
Štefánikova 955	pri kotolni	15.30 – 15.50
Rimavská Píla	pri kultúrnom dome	16.00 – 16.20
Rimavská Píla	pred materskou školou	16.30 – 16.50

Medzi nebezpečné odpady zaradíme: autobaterie, batérie, farby po záručnej dobe, fotografický papier, lieky po expiračnej dobe, motorový olej, nikel-kadmiové batérie, nádoby od oleja, olejové filtre, odpadové chemikálie, minerálne a syntetické oleje, obaly a nádoby znečistené škodlivinami, ortuťové teploměry, plasty znečistené ropnými látkami, riedidlá, rozpúšťadlá, chemicky znečistené textilie, televízory, ustáľovače, vývojky, chemicky znečistená voda, vývojky, zvyšky pesticídov a insekticídov, žiarivky, chladničky.....

Za ponechávanie nebezpečných odpadov bez dozoru na verejnom priestranstve môže byť udelená pokuta až do výšky 1 500,00 €.

Príbehy z vojny: Poslední dvaja

Jozef Pavlikovský sa narodil 5. augusta 1926 v Tisovci. Po absolvovaní meštianskej školy začal pracovať ako manipulát na Krečovej píle v Hámre. Po

dovŕšení 18 rokov sa prihlásil k železnici a po prijatí pracoval ako železničiar pri udržiavaní trate. Ako zamestnanca železníc ho v Tisovci zastihlo vyhlásenie Slovenského národného povstania, do ktorého sa prihlásil ako dobrovoľník. „Spomínam si, že po zložení prísahy na tisovskom námestí som bol ako železničiar pridelený priamo k stráženiu železničných mostov a trate v smere na Brezno. Každý z nás dostal pušku a 10 nábojov, pričom sme boli len v civilnom oblečení. Ubytovanie nám vybavili v horárni u Galáta priamo pod železničným viaduktom Pod Dielom. Stravovanie pre všetkých bolo

zabezpečené, pričom varené jedlo sme mali jedenkrát denne. Väčšinou nás zásobovali na motorke, neskôr na aute. Pri strážení mostov sme sa v skupine striedali každé dve hodiny, spravidla štyria dobrovoľníci. Velil nám čatár Bartko. Najprv sme strážili viadukt Pod Dielom a postupne sme hliadkovali aj na trati a mostoch. Tak to trvalo niekoľko týždňov. Keď sme dostali správu, že Nemci prelomili obranu na Dieliku, ako aj v Papierni, pričom už prenikajú do

Tisovca, museli sme mosty opustiť a stiahnuť sa do hôr, kde sme sa dočasne skrývali a pripravovali na partizánsky boj. V noci sa mi podarilo niekoľkokrát tajne zísť do mesta, získať informácie a doniesť aj zásoby jedla. Po mobilizácii sme sa všetci museli hlásiť v Poprade, kde nám určili, kde pôjdeme. Ja som sa dostal k delostrelcom a začas som ostal slúžiť v Poprade. Kamarát Jožko Choma bol prevelený do Levoče.“

Jozef Choma sa narodil dňa 3. júla 1926 v Tisovci. Po absolvovaní piatej triedy ľudovej školy pokračoval tri roky na meštianskej škole. Po jej ukončení nastúpil do učenia k svojmu otčovi, kde sa vyučil za maliara – natierača. „Spomínam si, že po vyhlásení Slovenského národného povstania som sa prihlásil ako dobrovoľník a bol som pridelený na úsek Papiereň, kde bol veliteľ Gustáv Čech. Po niekoľkých dňoch ma prevlil na Dielik, kde bol veliteľom Daniel Jároši. Tam som bol niekoľko dní, keď ma vybrali do osobitnej skupiny,

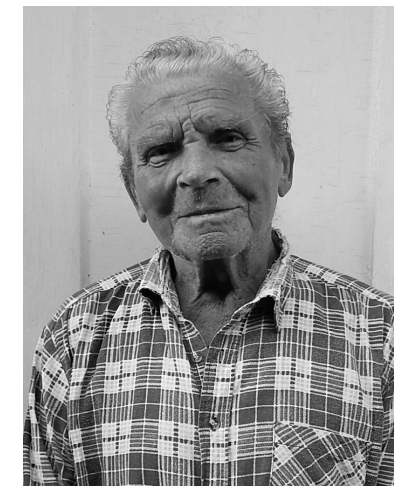

ktorá mala strážiť železničné mosty a viadukty. Vytvorili z nás niekoľkočlennú skupinu a každý dostal výzbroj. Nemali sme však vojenské uniformy, boli sme len v civilnom oblečení. Neboli sme ani veľmi vyzbrojení, každý dostal pušku a náboje. Strážili sme na tri smeny 24 hodín denne, najmä most pod Dielom a Čertov most. Domov sme nechodili. Boli sme ubytovaní v horárni neďaleko mosta pod Dielom u horára Galáta. Tam sme mali vyčlenenú jednu izbu, kde sme spávali a mali uložené zbrane a strelivo. Do horárne nám z Tisovca dovážali každý deň teplé jedlo a zásoby. Pri strážení mostov a trate som prežil takmer celú dobu povstania, podobne ako môj kamarát Jožko Pavlikovský. Niekoľko dní pred obsadením Tisovca Nemeckou armádou nás zo stráženia stiahli a ochranu mostov prevzali ozbrojení železničiar. O niekoľko dní 21. októbra 1944 bol Tisovec obsadený a my sme sa stiahli do okolitých hôr a pomáhali partizánom. Z obdobia vojny mi utkveli v pamäti niektoré príhody a udalosti, ktoré som si zapamätal na celý život a mnohé veci som si vtedy ako mladý človek ani neuvedomil. Na Daxnerovej ulici v blízkosti terajšej lekárne sme často hrávali futbal. Cesta

bola vysypaná štrkom a brány domov nám slúžili ako bránky. Medzi futbalistov a mojich kamarátov patrili aj bratia Kleinovci zo známej židovskej rodiny.

Počas jedného „futbalového zápasu“ ich priamo zo spomínanej cesty odviekli gardisti. Neskôr som sa dozvedel, že priamo z domu zobrali aj ich dve sestry a odviezli ich údajne do Popradu. Nikdy viac som ich nevidel. Utkvel mi v pamäti aj Vinco Prandl, ktorý bol môj spolužiak zo školy. Ja som strážil mosty on ostal na Dieliku. Už sme sa viac nevideli. Spomínam si aj na most, ktorý sme strážili. Po ústupe Nemcov som ho videl už len v troskách. Z celej skupiny, ktorá strážila most počas povstania, dnes žijem len ja a Jožko Pavlikovský.“ Podľa spomienok účastníkov povstania Jozefa Chomu a Jozefa Pavlikovského. Fotografie:

Jozef Pavlikovský ako vojak v roku 1945
Jozef Pavlikovský v roku 2017
Most Pod Dielom pred zničením a budova horárne
Jozef Choma ako vojak po II. sv. vojne
Jozef Choma v roku 2017

Jubilujúca ZUŠ v Tisovci

Život človeka je neúprosný, odkrājuje si pre seba dni, mesiace, roky. A zrazu príde čas bilancovať a hodnotiť význam svojej existencie, svojej vykonanej práce. Pre Základnú umeleckú školu v Tisovci sa týmto dňom stal 7. apríl 2017, kedy sa na chvíľu zastavil každodenný zhon a našiel sa čas na veľkolepú oslavu. Všetci jej bývalí aj súčasní pedagógovia, spolu s jej sympatizantmi, si pripomenuli 80. výročie vzniku („narodenie“) hudobného školstva v Tisovci. Oslava to bola veľkolepá. Všetko sa začalo prijatím profesora Mariana Lapšanského v priestoroch obradnej siene Mestského úradu v Tisovci, kde sa podrobil vážnemu hudobnému výsluchu. Vyšetrovatelmi boli žiaci našej Základnej umeleckej školy, ktorí zaplavovali maestra

vlnami rôznorodých otázok z detstva, školských rokov, štúdia v ľudovej škole umenia až po súčasnosť. Pán Lapšanský však bravúrne odpovedal na každú otázku a dal nám všetkým možnosť nahliadnuť do svojich spomienok z detstva aj zo súčasnosti. Na veľké naliehanie žiakov sme sa dočkali aj hudobnej ukážky v tzv. priamom prenose! Ale aj maestro Lapšanský bol zvedavý na našich žiakov a tak mu spontánne dvaja žiaci - Ivan Mušuka a Natália Oravcová - predviedli kus svojho klavírneho umenia. Cieľ stretnutia sa naplnil. Žiaci spoznali jedného z najvýznamnejších slovenských klavírných virtuózov súčasnosti. Po besede nasledovalo otvorenie vernisáže umeleckých diel bývalých aj súčasných pedagógov a žiakov ZUŠ v hudobnom salóniku Mestského kultúrneho strediska v Tisovci. Ďakujem všetkým zúčastneným: Eve Manicovej, Stanislave Matisovej, Karolíne Kriškovej, Ivane Szókeovej, Samuelovi Kriškovi, Patrícii Cavarovej, Kataríne Mat'kovej, Jánovi Žabkovi za pomoc pri organizovaní vernisáže a hlavne za ochotu podeliť sa so svojimi umeleckými dielami. O hudobné spestrenie sa postarali detičky z Materskej školy v Tisovci a Aneta Vetráková. Pripravila ich Ľubica Sabová. Hlavný program sa uskutočnil v kinosále mestského kultúrneho strediska a bolo sa veru na čo pozerat'. Je ťažké opísať slávnostnú atmosféru, ktorá sa rozľahla pri prvých tónoch koncertu. O trochu nečakaný úvod sa postaral maestro Marian Lapšanský, ktorý z dôvodu zaneprázdnenosti nemohol byť „čerešničkou na torte“ a tak sa stal vynikajúcim „predjedlom“ celého koncertu. Po jeho spontánnom a bezprostrednom príhovore nasledovalo, ako inak, hudobné číslo, ktoré nesklamalo. V mene celej tisovskej umeleckej školy ďakujem maestrovi Marianovi Lapšanskému za to, že nezabúda na svoje rodné mesto, na Tisovčanov. Som úprimne rád, že nám venoval svoj drahocenný čas, zúčastnil sa osláv našej, a ako i sám povedal, aj jeho školy. Po tomto profesionálnom úvode program pokračoval prvou časťou. Výkony boli skvelé. O hudobný

a estetický zážitok sa v programe postupne postarali žiaci tanečného odboru a komorných zoskupení hudobného odboru: Ester Magyarová, Laura Tremelová, Jonáš Bábel, Ľubomír Husanica, Lenka Sečkárová, Radoslava Sokolová, Aneta Vetráková, Laura Boháčiková, Kristián Struhár, Ondrej Ulický, Patrícia Cavarová, Jaroslav Bálintov, Helena Bálintová, Diana Dianišková, Lea Gašeková, Alica Brsková, Klaudia Danišová, Tatiana Vetráková a Adam Lipták pod vedením pedagógov Ľubici Sabovej, Štefana Baláza, Milana Matucha, Vojtecha Oláha, spolu so sólistami hudobného odboru Radoslavou Kručekovou, Laurou Tremmelovou, Ondrejom Ulickým a Ester Magyarovou pod vedením Hajnalky Vargovej, Ľubici Sabovej a Vojtecha Oláha.

Zaujímavosti z histórie a súčasnosti hudobnej školy nám bravúrne priblížili dvaja „skrytí“ konferenciári. Hoci oni boli doteraz v anonymite, ja sa im chcem za ich profesionálny prístup verejne poďakovať a bez mena to nie je možné. Ďakujem tak nášmu tisovskému rodákovi Jánovi Valentíkovi za jeho nezameniteľný hlas a jeho „kolegovi“ Sebastianovi Gabrielovi, žiakovi literárno-dramatického odboru. Sebastian pripravil na svoj veľký výkon Michal Stejskal, ktorému zároveň ďakujem za sprievodný konferans. Veľmi emotívna bola rozlúčka s bývalým dlhoročným riaditeľom školy Jaroslavom Brzákom, ktorý svoj sľub, že sa výročia zúčastní, bohužiaľ už dodržať nemohol. Všetci, ktorí pána Brzka poznali, si na malú chvíľu zaspomínali na ich spoločné stretnutia, na jeho dobrácky úsmev. Bez hanby priznám, že sa objavili aj slzičky. Do hudobného nebička ho odprevadilo spoločnou skladbou „Svet krásny býval“ 15 bývalých i súčasných pedagógov školy –

Anna Ferencová, Milan Matucha, Ľubica Sabová, Ivana Szókeová, Oksana Sčurová, Vojtech Oláh, Hajnalka Vargová, Jozef Illés, Marta Svobodová, Jana Janeková, Andrea Karafová, Peter Kubíni, Štefan Baláz, Mária Lakatošová, Michal Stejskal. Ďakujem vám! Vrcholom koncertu bolo vystúpenie hostí a bývalých žiakov umeleckej školy. Na úvod odzneli krásne maďarské ľudové piesne spolu s klavírnym číslom z družobnej hudobnej školy z Putnoku, po ňom nasledovali umelci: Peter Frntić – čembalo, Oksana Sčurová – spev, Ján Žabka – gitara, Vojtech Oláh, Milan Matucha, Mária Lakatošová – saxofón, klavírný sprievod, Janette Katinová Šingerová – klavír. Nádherným spestrením večera bol spevácky zbor Cambiar La Música pod vedením bývalej žiačky Veroniky Veverkovej (Stachurovej),

ktorý zavŕšil veľkolepú večernú atmosféru osláv. O záverečnú bodku sa postaralo novovytvorené hudobné teleso, tvorené speváčkou a hudobnou zložkou vytvorenou žiakmi našej školy, obohatenou o speváčky speváckeho zboru Cambiar La Música. Skladbu profesora Juraja Hatríka Cantabile dirigovala Veronika Veverková. Na záver ĎAKUJEM všetkým tím, bez ktorých by táto nádherná akcia nebola možná. SPONZOROM: Mestu Tisovec v zastúpení primátora mesta Petra Mináča, Banskobystrickému samosprávnemu kraju, TV Rimava, OZ Musae Taxovia, Jozefovi Danišovi, Petrovi Karďošovi, Jaroslavovi Bendovi, Ondrejovi Magyarovi, Jánovi Krekážovi, Marcele Ulickej, Renáte de Buhrovej, Marcele Kajbovej, pekárňam Softip a Alfex, Stanislave Krajčiovej, Silvii Remperovej, Mariane Kókaiovej, firme Calmit s.r.o., Marcelovi Strinkovi, Miroslave Kochanovej, Eve Manicovej, firme Gemerprodukt Valice, Slavomírovi Rybárovi, Denisovi Komjatymu, Ľubici Sabovej, Blažene Grillovej, Václavovi Matuchovi, Márii Matuchovej, Marianne Petróczyovej, Silvii Striežovskej, Michaela Farbákovej, Zuzane Vrabľovej, Karolíne Kriškovej, Jane Kubíniovej, Erike Gabrielovej, Zuzane a Rudolfovi Keletiovcom, Veronike Vlčekovej, Marcele Plichtovej, Marcele Boháčikovej, Kataríne Cabanovej, Ivete Kručekovej, Edite Miklášovej, Márii Bagačkovej. (Ak som náhodou na niekoho pozabudol, už teraz sa ospravedlujem!) Vŕcne poďakovanie patrí hosťom - i zahraničným -, ktorí boli ochotní pricestovať a stráviť s nami krásny sviatočný večer (hostia z Putnoku, Janette Katinová Šingerová, Oksana Sčurová, Veronika Veverková) vyzdvihujú ochotu môjho celoživotného priateľa Jána Žabku, ktorý si našiel vo svojom nabitom programe voľné miesto a pricestoval až z ďalekej Prahy. Ďalšie veľké ďakujem patrí všetkým žiakom a pedagógom ZUŠ účinkujúcim nielen v programe, ale i pri vzornej a svedomitej

príprave vernisáže a celého koncertu. Nezabudol som ani na rodičov, ktorí nám trpezlivo tolerovali dlhé hodiny nácvikov, ochotne pomohli pri organizácii celej akcie, pri príprave recepcie a pečeni chutných zákuskov. Poďakovanie patrí aj zamestnancom Mestského kultúrneho

strediska v Tisovci Štefanovi Sabovi, Bohušovi Antalovi, pod taktovkou Miroslavy Kojnokovej, za prenajatie priestorov, zapožičanie hudobnej a svetelnej aparatúry a za pomoc pri pripravách a priebehu celej akcie. Špeciálne poďakovanie patrí ešte Miroslavovi Hrončekovi za ochotu a zodpovedný prístup pri ozvučovaní večerného koncertu. 80. rokov je za nami! Čakajú nás ďalšie roky každodennej neviditeľnej mravčej práce..

Mgr. Milan Matucha, riaditeľ ZUŠ v Tisovci

UZNESENIA MESTSKÉHO ZASTUPITEĽSTVA – 26.4.2017

Mestské zastupiteľstvo v Tisovci berie na vedomie - informáciu o podnikateľskom zámere spoločnosti CSM Industry s.r.o. a predstavenie manažmentu spoločnosti - žiadosť Ľubomíra VETRÁKA o kúpu pozemku od mesta Tisovec za účelom vybudovania bezdotykovej umyvárne motorových vozidiel - informáciu k investičnému zámeru na prevádzkové využitie časti pozemku, parcely CKN č. 5026/7 v areáli skladu drevenej hmoty - Správu o činnosti Mestskej polície v Tisovci za I. štvrťrok 2017 - rozhodnutie Ministerstva životného prostredia SR ako riadiaceho orgánu pre Operačný program Kvalita životného prostredia o schválení žiadosti o nenávratný finančný príspevok - návrh riešenia odkúpenia stanice Tisovec – mesto pred podaním žaloby s c h v a ľ u j e - čerpanie finančných prostriedkov z fondu rozvoja mesta, údržby budov a miestnych komunikácií mesta na financovanie spolupráce vo výške 29 577,56 Eur - uzatvorenie Zmluvy o dielo medzi Mestom Tisovec, Nám. Dr. V. Clementisa 1, Tisovec ako objednávateľom a spoločnosťou Daxnerová, s.r.o., ŠLN 23, Brezno, ako zhotoviteľom diela „Implementácia projektu s názvom Mestská kompostáreň Rudov dvor, schváleného v rámci OP Kvalita životného prostredia, Kód výzvy OPKZP-PO1-SC111-2016-11 za celkovú cenu diela vo výške

3 000,00 Eur - v zmysle §12 ods. 4 písm. c) Zásad hospodárenia a nakladania s majetkom mesta a majetkom štátu, ktorý mesto užíva a v zmysle §9a ods. 9 písm. c) Zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení neskorších predpisov a uznesenia MsZ č. 443/2017 zo dňa 28. marca 2017 prenájom nehnuteľného majetku, a to: - časti pozemku v katastrálnom území Tisovec, a to parcely CKN č. 3127/1, evidovanej ako zastavané plochy a nádvoria o celkovej výmere 17,5 m2 pre Ivetu BARZOVÚ – YB TAXI, bytom Vansovej 17, 980 61 Tisovec – Rimavská Píla z dôvodu hodného osobitného zreteľa (poskytovanie

iných verejno-prospešných služieb) za cenu prenájmu vo výške 3,40 Eur/m2/rok, to znamená za celkovú sumu 59,50 Eur/rok na obdobie od 01.05.2017 do 30.04.2018 - určenie delegácie mesta do partnerského mesta Ludgerovice (Česká republika) na dni 02.06.2017 - 04.06.2017 v zložení: Róbert Boháčik, Ing. Hana Homol'ová, Mgr. Gabriela Kéry, Mgr. Ľubomír Bagačka, Milan Šlajfer

Tisovské dilemy

komplexe a blízko Domu dôchodcov, vidina získania peňazí nemôže byť prioritou. Peniaze vo verejnom priestore nemôžu byť cieľom, ale prostriedkom na uspokojovanie potrieb spoločnosti v tomto prípade občanov Tisovca. A potreba Tisovca bola stanovená Komunitným plánom na najbližšie roky, kde sa jednoznačne požaduje rozšírenie sociálnych a zdravotníckych služieb

na patričnej úrovni a to nám v Tisovci chýba a nielen v Tisovci, ale v celom regióne. Tisovec mal ku koncu roka 2016 len 3 883 obyvateľov z toho občanov vo veku nad 62 rokov až 865. Čo je realita a to nás nepríjemne dobieha. Komplikovanú situáciu v bývalej okresnej strojárskvej veľmoci CSM Tisovec a.s. rieši nový manažment, konateľ novej spoločnosti CSM Industry p. Tomáš Maroš a nový riaditeľ Ing. Šimkovič predstavili víziu budúcej prosperity, pričom bývalá CSM Tisovec a.s. smeruje do konkurzu. Aj tu je v závese zámeru realita nevyplatených miezd,

- určenie delegácie mesta do partnerského mesta Putnok (Maďarská republika) na deň 12.05.2017 v zložení: Ing. Karol Kubíni, Ing. Ivan Kriška, Karol Hruška, Mgr. Gabriela Kéry, Ing. Hana Homol'ová, Mgr. Irena Milecová, Dušan Kojnok, Bc. Tibor Tokár, Mgr. Marta Svobodová, Ing. Barbora Pavková, Milan Šlajfer, Mgr. Ľubomír Bagačka - odkúpenie nehnuteľností, a to pozemkov v katastrálnom území Tisovec, parcely CKN č. 341, evidovanej ako záhrady o celkovej výmere 1020 m2, parcely CKN č. 1045, evidovanej ako záhrady o výmere 1009 m2, parcely CKN č. 1046, evidovanej ako zastavané plochy a nádvoria o celkovej výmere 15 m2, parcely CKN č. 1051, evidovanej ako záhrady o celkovej výmere 82 m2, parcely CKN č. 1047, evidovanej ako zastavané plochy a nádvoria o celkovej výmere 54 m2 spolu so stavbou rodinného domu súpisné č. 313 vo vlastníckom podiele 1/1-ina od Kristíny BOLDIOVEJ, bytom Daxnerova 632, 980 61 Tisovec do majetku mesta za celkovú cenu 1 500 Eur u k l a d á - prednostovi mestského úradu vypracovať návrh spôsobu prevodu vlastníctva nehnuteľného majetku mesta, a to časti pozemku v katastrálnom území Tisovec, parcely CKN č. 5026/7, evidovanej ako trvalý trávnatý porast o celkovej výmere stanovenej geometrickým plánom - prednostovi mestského úradu rokovať o odkúpení nehnuteľného majetku v súlade s uznesením mestského zastupiteľstva číslo 389/2016 zo dňa 26. októbra 2016